

Karácsonyi Versek

József Attila: Betlehemi királyok

Adjonisten, Jézusunk, Jézusunk!

Három király mi vagyunk.

Lángos csillag állt felettünk,
gyalog jöttünk, mert siettünk,
kis juhocska mondta - biztos
itt lakik a Jézus Krisztus.

Menyhárt király a nevem.

Segíts, édes Istenem!

Istenfia, jónapot, jónapot!

Nem vagyunk mi vén papok.

úgy hallottuk, megszületél,

szegények királya lettél.

Benéztünk hát kicsit hozzád,

Üdvösségünk, égi ország!

Gáspár volnék, afféle

földi király személye.

Adjonisten, Megváltó, Megváltó!

Jöttünk meleg országból.

Főtt kolbászunk mind elfogyott,

fényes csizmánk is megrogyott,

hoztunk aranyat hat marékka,

tömjént egész vasfazékkal.

Én vagyok a Boldizsár,

aki szerencseny király.

Irul-pirul Mária, Mária,

boldogságos kis mama.

Hulló könnye záporán át

alig látja Jézuskáját.

A sok pásztor mind muzsikál.

Meg is kéne szoptatni már.

Kedves három királyok,

jóéjszakát kívánok!

Babits Mihály: Karácsonyi ének

Mért fekszel jászolban, ég királya?

Visszasírsz az éhes barikára.

Zenghetnél, lenghetnél angyalok közt:

mégis itt ridogálsz, állatok közt.

Bölcs bocik szájának langy fuvalma

jobb tán mint csillag-úr szele volna?

Jobb talán a puha széna-alom,

mint a magas égi birodalom?

Istálló párája, jobb az neked,

mint gazdag nárdusok és kenetek?

Lábadhoz tömjén hullt és arany hullt:

kezed csak bús anyád melléért nyúlt...

Becsésnek láttad te e földi test

koldusruháját, hogy fölvetted ezt?

s nem vélted rossznak a zord életet?
te, körül zengjük, hogy megszületett!

Szeress hát minket is, koldusokat!

Lelkünkben gyűjts pici gyertyát sokat.

Csengess éjünkön át, s csillantsd elénk
törékeny játékunkat, a reményt.

Juhász Gyula: Karácsony felé

Szép Tündérország támad föl szívemben

Ilyenkor decemberben.

A szeretetnek csillagára nézek,

Megszáll egy titkos, gyönyörű ígézet,

Ilyenkor decemberben.

...Bizalmas szívvel járom a világot,

S amit az élet vágott,

Beheggesztem a sebet a szívemben,

És hiszek újra égi szeretetben,

Ilyenkor decemberben.

...És valahol csak kétkedő beszédet

Hallok, szomorún nézek,

A kis Jézuska itt van a közelben,

Legyünk hát jobbak, s higgyünk rendületlen,

S ne csak így decemberben.

Sik Sándor: A napkeleti bölcsek

Ama csillag után.

A holdsugaras hideg éjszakában,

Mint egy fehérleő, csendes álom,

Úgy vonult el a komoly karaván.

És elől ment a három.

A sziklás föld mogorván és kopáron

Feküdt el lábaik alatt.

Méltóságos sora a száz tevének

A harmaton halkan haladt.

És mintha fehér árnyak lengenének,

Úgy vonult végig a fehér sereg

A völgyön, ahol nem nőttek virágok,

S a városon, ahol az emberek

Nem virrasztottak és nem énekeltek.

S ahol nem látta őket senki sem.

És így suhant el csendesen

Életre éledt vágya Napkeletnek

Az ezredéves éjszakán.

Ama csillag után.

Reményik Sándor: Karácsonykor

A szent estén majd eljövök ide.

Álmaim szekérébe fogatok

És szólok fantáziám táltosához:

Hipp-hopp, ott legyek, ahol akarok,

És álomhintón eljövök – ide.

Itt minden fehér lesz, – fehér, s halott.

Csak egy hang lesz a halott renetegben:

A zúgó patakok.

És én fenyőtől fenyőhöz megyek

És minden fenyőt megsimogatok.

És megkérdezem: virrasztotok még?

És megkérdezem: hogy aludtatok?

És aztán feltűzöm a szívemet

A legmagasabb fenyő tetejére, -

S imába kezdek: Magány, Mi Anyánk...

Néked ajánlom égő szívemet...

Olyan lesz, mint egy karácsonyfaláng

Ismeretlen: Fehér Karácsony

Havazik, havazik...

Meg sem áll tavaszig.

Tán az egész világ

Hó alatt aluszik.

Hó alatt aluszik,

Pilláját se nyitja,

Hó alatt aluszik

Kertünkben a fűzfa.

Álmában barkát bont;

Csupa fehér bársony...

Azt hiszi tavasz van,

S itt van a karácsony.

Itt van a karácsony,

Most nyílik virága,

Hócsillagot bontott

Minden bokor ága.

Ünnepel a tél is;

Felöltözött szépen,

Kint sétál az utcán

Ünnepi fehérben

Karácsonyi éjfélóra

Karácsonyi éjfélóra

Megszületett Istenfia

Az ártatlan Kisjézuska.

Gyerünk mennyünk jászolóhoz

Boruljunk le a lábához,

Fekete fábul a bőcsű

Fekete fábul a jászol.